

ING. STANISLAV HOŠÁK

A

JEHO CESTA K MORAVSKÉMU TEPILOKREVNÍKOVI

Standu Hošáka snad ani není třeba příliš představovat. Je za ním kus plemenářské práce spjaté s hřebčínem Albertovec, publikuje v odborných časopisech a je i autorem úspěšných knih o koních. A to zdaleka není celý výčet jeho činností. V mládí jezdil dostihy, později zase sportovní i chovatelské akce zdařile komentoval. Podílel se na záchraně moravského teplokrevníka a v současné době je členem rady plemenné knihy MT a také mě k moravským koním vlastně přivedl.

Na otázku jaká byla ta jeho cesta k moravskému teplokrevníkovi, odpověděl:

„Narodil jsem se vlastně pod moravskými klisnami v Henčlově u Přerova. Otec choval teplokrevné koně. V době mého narození měl dvě šimle – matku s dcerou, s kterými se zúčastňoval výstav (v Olomouci, Kroměříži). Starší klisna byla Furina narozená 1937 po Furioso Štětovický z matky po 466 Kuno a byla to polosestra plemeníka Furioso Baláš. Dcera byla Rena narozena 1944 po 235 Furioso XIII.

Symbolicky jsem svůj první dostih jel v roce 1957 v Nitře v sedle moravské klisny, která se jmenovala Šárka a byla od pana Obrtela z Henčlova. Potom jsem několikrát jezdil jinou moravskou klisnu Torinu po plnokrevném Korsičanovi a ta pocházela z Bochoře od pana Janáka.“

„Klisna Torina mě zaujala, protože jsem měla možnost jet v dostihu dvakrát Turína a jednou Tuzexe. Oba měli původ Valet – Torina a také jsem znala jejich pravou sestru Tornu. Všichni tři úspěšně běhali, hlavně Turín dokázal vyhrát v polokrevných dostizích, jak chtěl, a tak jsem chtěla vědět, jestli to byla tatáž Torina.“

„Ano to byla ona. Byla to moc dobrá kobyla a Valet byl dobrý hřebec.“

„Působil jste 25 let v hřebčíně Albertovec. Jaká tam byla situace, stál tam nějaký moravský hřebec?“

„Když jsem v roce 1965 nastoupil, tak tam stál jenom Przedswit X. K původům moravských koní resp. k Furiosům jsem se několikrát za svého působení v Albertovci (1965 – 1990) vracel a někdy i přes nesouhlas nadřízených. Tak jsem vrátil zpět z Motešic Furioso XXVI, z Kladrub jsem koupil Furioso XLV - 22 (pepinier Furioso II). Z matek po Furioso XIV jsem zařadil dva pepiniery Duellano I a Quoniam I. Z kladrubské matky 870 Furioso XXXVIII jsem koupil mimo Furioso II i Diktant II a nakonec jsem pro Albertovec koupil i samotnou 870.“

„Po odchodu z Albertovce jste dva roky působil v hřebčinci Tlumačov. Bylo to v době, kdy bylo dost těžké se ubránit přílivu zahraniční, hlavně německé krve. I za těchto okolností jste se snažil udržet moravskou krev?“

„Za svého působení v Tlumačově (1991 - 1993) jsem spřádal také plány obnovy teplokrevníka moravského. Sestavil jsem malý letáček se souhlasem MZe. Již ho nemám, ale pamatuji si, že tam byla fotografie Sahiba I a „plemeno“ mělo nést název pohořelický kůň. Na ministerstvu seděl tenkrát ing. J. Pellar, který byl podobné orientace. Potom se chlapi sešli a začali jednat sami. Toho jsem se zúčastňoval ojedinele. Ale souhlasník jsem zůstal. Zúčastnil jsem se také osobního jednání s ing. L. Konšelem o uznání plemene. S Lubošem Konšelem jsem chvíli chodil do školy a

současně jsem se znal i s ministrem Fenclem od doby, kdy byl předsedou JZD Svatobořice Místřín a od nich jsem pro Albertovec kupoval hřibata. Moc nám tyto známosti uznání neurychlily, ale přece něco. Regeneraci MT a řád PK jsem s Josefem Volencem také tvořil. Do Nového Jičína jsem koupil Furioso NJ. To je asi všechno.“

Za rozhovor děkuje Marie Urbanová

ING. STANISLAV HOŠÁK

